

BUCZKÓ MÁTÉ

Lótne

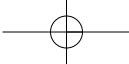
*Ne légy szigorú magadhoz
 Szigorú én vagyok veled
 Ki szervemnek bívtalak meg
 Fogadj el gazdatestnek
 Más nem marad
 Érted többé már nem esdek*

*Mert számba vettem még bajad
 Szálát is mely párnámra hullt
 Göndör napsugárából lefolyód rak feszket
 Kócot gyűjteni jár ide képzeletem
 Mint a feszes hegedűbhúrt
 Ujjaim közt pengetem
 Fejemet béléli ritmusa béke
 Egy kicsi tincs emléke felötlít bennem:*

*Abogya szarvas sebén a lomb
 Lágy szellőn
 Szárnyat bont
 Barna bajad piben a párnán
 Vibráló meleg gőzök között
 Elillan a mindennapı gond
 Abogya fordulsz rezgén mozzan siklik a szál
 Dús kéve ha roskad gazda kaszál*

*Vérszeplős arccal gyönyörködöm benned
 Abogya elterülsz az ágyon lágyan
 De én nem úgy szeretlek
 Abogya diktálja a vágyam
 Én úgy szeretlek
 Hogy lennék elő seb
 Hogy piben hess meleg paplanában*

*Bőröm alatt lelsz forró menedéket
 Mikor pusztuló múltadba nézel s éget
 Lázas nosztalgiád egy nyűgös kisgyerek
 Ki lerúgja magáról izompolyámat
 Két vállamon sőbálványként cipellek
 Szorosan magamhoz húzom éjjelente oszlopod*

[*Buczkó Máté verse*]

*De nyelvemre harap benned a bánat
 S könnyízű kontúrt húz ajkamra a csókod
 Míg fehér melleid peregnek
 Mint Holt-tenger parti sziklák
 Kezem alatt száraz és cserepes vagy
 Mint hortobágyi szikes tavak
 Melyekből a legdúsabb élet fakad*

*Oldódj fel bennem
 Légy só a sebben
 Molekulánként fordítasz ki önmagamból
 Légy a vérem
 És csontom velejében
 Képezd újra magad húsból
 Ágyazódj belém
 S én sebágyban újra szüllék
 Dunybanház nyugalomba takarlak*

*Magadon általam segíts
 Csak osztódj lüktesz szűrj meg melegíts
 Mert mit sem érek ha rág építem is a testem
 S benned nincs egy csepp szeretet sem
 Szervezetem terhére vagy
 Ha nem táplálod elszorvad
 És a szomjtól a nyelvem
 Ha leszárad majd pusztai barmok
 Nyalják karcsúra szürke derekad
 Tagadásodnak lesz ez jele*

*Mert én neked urad és feled vagyok
 Egy fél óriás melynek bírnia kell
 Teljesen azt ki egyenlő vele
 Fogadj el testeddel lelkeddel
 Most szeretlek s ezért nincs több előleg
 Mert adni akarok még neked
 Hogy meghatározza mindenek
 Ez az egyesség
 Legyen szép neved: feleség*

BUCZKÓ MÁTÉ (1988) vadgazda mérnökként szerzett diplomát. A Szent Imre Gimnázium Latinovits Zoltán Diákszínpadának örökös tagja.

